

© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.

© The present text and the authorisation to republish it were granted by the Constitutional Court of the Republic of Moldova for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de la Cour Constitutionnelle de la République de Moldova à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

## ***Iancu v. România* - [62915/17](#)**

Hotărârea din 23.02.2021 [Secția a IV-a]

### **Articolul 6**

#### **Proceduri penale**

##### **Articolul 6-1**

##### **Proces echitabil**

Semnarea unei hotărâri de către președintele instanței din numele unui judecător care s-a pensionat între timp, care a prezidat completul de judecată și care a participat la deliberările din acel caz: *nicio încălcare*.

*În fapt* – Judecătoarea L.D.S., președintele unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție („Înalta Curte”) care respins recursul reclamantei împotriva condamnării sale pentru complicitate la înșelăciune, s-a pensionat chiar după deliberările din acel caz. În consecință, hotărârea Înaltei Curți a fost semnată din numele judecătoarei de către judecătoarea C.T., Președintele Înaltei Curți, și de cei patru judecători ai completului care au participat la judecarea procesului. Reclamanta a criticat faptul că hotărârea a fost semnată de C.T., care nu a participat la proces.

*În drept* – Articolul 6 § 1: Curtea nu a constatat nicio încălcare a principiului nemijlocirii în etapele procesului decizional care au condus la pronunțarea hotărârii Înaltei Curți din următoarele motive.

Hotărârea a fost pronunțată de către completul de judecată căruia i-a fost repartizat recursul reclamantei; era același complet care a examinat declarațiile ei și care s-a angajat în analiza directă a probelor. Hotărârea a fost redactată, în conformitate cu dreptul național, de către un magistrat-asistent, care a participat la ședințe și la deliberări și care a prezentat, din partea completului, motivele condamnării. Astfel, nici intervenția judecătoarei L.D.S., nici posibila ei înlocuire de un alt judecător nu au fost necesare la acea etapă. Mai mult, judecătoarea C.T. nu a intervenit în procesul redactării hotărârii.

Înalta Curte a reținut că probele din dosar justificau condamnarea reclamantei și a confirmat hotărârea pronunțată de prima instanță, după ce a analizat conținutul acelei hotărâri și după ce a evaluat faptele și probele. Prin urmare, motivarea ei a fost însoțită de garanții.

Judecătoarea L.D.S. nu mai era în funcție la data la care textul motivării hotărârii a fost finalizat și, prin urmare, aceasta nu a putut să o semneze în mod obiectiv. Astfel, hotărârea a fost semnată în locul ei de judecătoarea C.T., în conformitate cu legislația națională și cu jurisprudența Înaltei Curți. Totuși, era disponibil un remediu prin intermediul căruia reclamanta putea contesta existența unei asemenea imposibilități.

Norma potrivit căreia hotărârile trebuiau semnate de toți membrii unui complet de judecată era aplicată de Înalta Curte în afară de cazul în care unul dintre judecători nu putea semna. Dar, semnarea unei hotărâri de toți membrii completului nu constituia, de fapt, un standard comun în toate statele membre ale Consiliului Europei. În timp ce în unele state, hotărârile judecătorești erau semnate de președintele completului, singur sau împreună cu grefierul, în alte state judecătorul care a semnat hotărârea în locul unui judecător absent nu trebuia să fie în mod necesar unul dintre judecătorii care au judecat procesul.

Mai mult, legislația națională limita posibilitatea semnării de către președintele Înaltei Curți doar la cazurile în care judecătorul care a administrat cauza nu a putut semna hotărârea, *i.e.*, la o etapă ulterioară deliberărilor și redactării hotărârii. Judecătorea C.T. nu a participat la ședințele de judecată sau la deliberări, iar neparticiparea ei la redactare a fost confirmată printr-o notă scrisă de mână și semnată, prin care menționa că semnează din numele judecătorei L.D.S., nu în nume propriu. Astfel, intervenția judecătorei C.T. nu a avut consecințe concrete asupra soluției cazului; și nu a existat nicio modificare în componența completului de recurs al Înaltei Curți.

În cele din urmă, reclamantei, asistată de avocatul ales, i s-a oferit anterior posibilitatea reexaminării martorilor, iar prima instanță a analizat în mod corespunzător probele în discuție. În aceste circumstanțe și având în vedere faptul că verdictul de achitare nu a fost casat pe baza unei reevaluări a credibilității martorilor (compară cu *Dan v. Republica Moldova*), principiile procesului echitabil nu pretindeau o a doua audiere, în recurs, a aceluiași martori.

**Concluzie:** nicio încălcare (unanimitate).

(Vezi și *Dan v. Moldova*, [8999/07](#), 5 iulie 2011; *Cerovšek și Božičnik v. Slovenia*, [68939/12](#) și [68949/12](#), 7 martie 2017, [Rezumat](#), și *Svanidze v. Georgia*, [37809/08](#), 25 iulie 2019, [Rezumat](#)).